

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie III Wydział Karny

z dnia 11 grudnia 2018 r.

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny, będący podstawą wydania wyroku w niniejszej sprawie:

W restauracjach sieci M. Polska obowiązywała promocja, która polegała na możliwości otrzymania darmowej, dużej kawy w przypadku zebrania sześciu naklejek promocyjnych, które są umieszczone na papierowym kubku. M. ani jakiegokolwiek inny oddział firmy nie wprowadzał do obrotu naklejek promocyjnych jako samodzielnego produktu, ani nie upoważniał nikogo do dystrybucji naklejek na innych zasadach aniżeli obowiązujące w restauracjach. Oryginalne naklejki były produkowane przez (...) z siedzibą w H. w N., a następnie były przekazywane producentowi i dostawcy kubków – firmie S. z siedzibą w A. we W., która nanosiła naklejki na kubki i tak gotowy, kompletny zestaw dostarczała do restauracji. Zestawy przekazane przez klientów w restauracjach w zamian za darmową kawę są zliczane i przekazywane do archiwum w centrali spółki. Technologia produkcji naklejek uniemożliwia również bezstratne odklejenie raz naklejonej na kupon naklejki.

Dowód: zeznania świadka A. S. – k. 285, 302, 6-10/294-297/.

Znak towarowy słowno-graficzny (...) (logotyp) oraz znak towarowy słowny M. nr (...) są zarejestrowanymi znakami towarowymi.

Dowód: zeznania świadka A. S. – k. 285, 302, 6-10/294-297/, pismo – k. 131-133, umowa licencyjna z dnia 01 marca 1992 r. – k. 134-162,

Od października 2011 r. na portalu aukcyjnym A. zaczęły pojawiać się oferty sprzedaży pakietów naklejek promocyjnych uprawniających do otrzymania w dowolnej restauracji M. w Polsce darmowej dużej kawy. Oferty sprzedaży dotyczą ilości hurtowych naklejek, tj. od kilkudziesięciu do kilku tysięcy naklejek. Ceny w zależności od sprzedającego i ilości naklejek wahały się od 1,50 złotych za sztukę, tj. zestaw 6 naklejek, poprzez 500,00 złotych za pakiet 3000 etykiet do 900,00 złotych za pakiet 6000 naklejek.

Dowód: zeznania świadka A. S. – k. 285, 302, 6-10/294-297/, pismo – k. 15-19, wydruki z portalu aukcyjnego A. – k. 20-38.

W nieustalonym dniu w pobliżu jednej z restauracji M. (...) sp. z o.o.

w Z. D. H. zakupił pakiet naklejek promocyjnych uprawniających do odbioru dużej, darmowej kawy w każdym lokalu ww. sieci na terytorium Polski. Sprzedającym był mężczyzna, który podawał się za pracownika restauracji M.. D. H. nie weryfikował tożsamości sprzedającego ani nie sprawdził, czy rzeczywiście jest on pracownikiem tej sieci. Następnie D. H. wystawił do sprzedaży zestawy naklejek na portalu aukcyjnym A. przy użyciu konta M. M., który użyczył swojego konta. M. M. nie wiedział jednak co D. H. będzie sprzedawał za pośrednictwem tego konta. D. H. już wcześniej sprzedawał za pośrednictwem Internetu zestawy naklejek promocyjnych sieci M.. Posługiwał się nazwą (...)Zestaw naklejek promocyjnych uprawniających do odbioru kawy pod koniec listopada 2011 r. zakupiła m.in. O. M.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego D. H. – k. 225, 254-255, zeznania świadka O. M. – k. 118, 315, zeznania świadka M. M. – k. 171-172, 311, pismo – k. 15-19, wydruki z portalu A. – k. 20-38, informacja z Grupy (...) sp. z o.o. – k. 45-59, informacja z (...) sp. z o.o. – k. 74-76, informacja z O..pl – k. 78-117, informacja z (...) Banku (...) S.A. wraz z załącznikami – k. 188-200, 207-212.

Biegły z zakresu własności przemysłowej i intelektualnej wskazał, że w wyniku porównania oznaczeń użytych na zabezpieczonych naklejkach z zarejestrowanymi znakami należało stwierdzić, iż na naklejkach zostały użyte oznaczenia słowne i graficzne identyczne (tożsame) jak znaki towarowe zarejestrowane – znak towarowy słowno-graficzny (...)

i znak towarowy słowny M. nr (...). W sprawie doszło do trwałego nałożenia cudzych oryginalnych znaków na towar, w efekcie czego powstał stan integralny. Doszło zatem do porobienia ww. znaków w rozumieniu przepisu art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku – Prawo własności przemysłowej. Na przedmiotowych naklejkach zostały użyte bez zgody firmy uprawnionej do znaków towarowych identycznych, jak zarejestrowane i prawnie chronione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znaki towarowe: znak towarowy słowno-graficzny (...) i znak towarowy słowny M. nr (...). Naklejki nie pochodziły od firmy uprawnionej do znaków, tj. M. (...). Zdaniem biegłego zwykły uczestnik obrotu gospodarczego mógł przypuszczać, że naklejki pochodzą od podmiotu powiązanego gospodarczo z uprawnioną do znaków firmą.

Dowód: opinia biegłego z zakresu własności przemysłowej i intelektualnej – k. 346-357.

D. H. urodził się (...) w P.. Posiada wykształcenie podstawowe. Prowadzi własną działalność gospodarczą (sprzedaż maszyn budowlanych). Z tego tytułu osiąga dochód w wysokości 20 000 złotych miesięcznie. Jest kawalerem. Nie posiada osób na utrzymaniu. Nie leczył się psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był dotychczas karany.

Dowód: dane osobopoznawcze – k. 263-264, informacja z Krajowego Rejestru Karnego – k. 344.

Przesłuchany na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony **D. H.** przyznał się częściowo do zarzucanego mu czynu. Oskarżony przyznał się do tego, że kilka lat wcześniej sprzedawał za pośrednictwem portalu A. naklejki uprawniające do odbioru darmowej kawy w restauracji M.. Używał wówczas nicku (...)a konto na portalu aukcyjnym A. było własnością M. M.. Oskarżony korzystał z tego konta za zgodą M. M.. D. H. nie pamiętał ile sprzedał tych naklejek w ten sposób. Pamięta natomiast, że sprzedawał je w kompletach po 6 sztuk w cenie 2 złotych za komplet. One były naklejane na kawałku kubka po kawie. Oskarżony był przekonany, że te naklejki były oryginalne. Część z nich bowiem otrzymał za zakupione kawy w restauracji M., a część zakupił od nieznanego mu pracownika restauracji M.. Do transakcji doszło przy jednej z restauracji M. w Z.. Oskarżony nie pamięta ile wtedy zakupił tych naklejek i za jaką kwotę. Oskarżony wyjaśnił, że nie miał świadomości, że naklejki te są podrobione (wyjaśnienia – k. 225).

Na etapie postępowania sądowego oskarżony **D. H.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony podtrzymał wyjaśnienia składane na etapie postępowania przygotowawczego. Wskazał, że uprzednio przyznał się częściowo do winy, ponieważ nie zaprzecza, że sprzedawał naklejki w Internecie, ale nie sprzedawał naklejek podrobionych. Dodatkowo oskarżony wyjaśnił, że zanim zakupił te naklejki w Z., to wcześniej także sprzedawał tego rodzaju przedmioty na aukcjach internetowych. Osoba, która sprzedała mu te naklejki, sama się do niego zgłosiła. D. H. wyjaśnił, że nikt się do niego nie zgłosił z reklamacją, jeżeli chodzi o te naklejki. Oskarżony korzystał z konta M. M. za jego zgodą. Konto zostało mu użyczone bezpłatnie. Oskarżony wskazał, że sam kilkukrotnie w M. wymienił te naklejki na kawę. Nie było wówczas żadnych zastrzeżeń. Wygląd nabytych naklejek nie różnił się od tych wydawanych w restauracjach sieci M.. Gdyby wiedział, że naklejki są podrobione, to by ich nie sprzedawał. Oskarżony nie pamięta, w jakim okresie sprzedawał te naklejki za pośrednictwem portalu aukcyjnego A. (wyjaśnienia – k. 254-255).

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego D. H. zasługują na miano wiarygodnych, a to z uwagi na brak dowodów, które podważałyby wersję wydarzeń przedstawioną przez oskarżonego. Jego wyjaśnienia znajdują potwierdzenie m.in. w zeznaniach świadka M. M. (co do użyczenia konta na portalu A.), jak również w zeznaniach świadka O. M..

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków przesłuchanych w sprawie. Świadek **A. S.** zeznała, że pracowała w kancelarii prawnej obsługującej firmę M.. Podczas przesłuchania przed Sądem świadek potwierdziła swojej zeznania składane na etapie postępowania przygotowawczego. Wówczas świadek szczegółowo opisała okoliczności związane ujawnieniem obrotu przedmiotowymi naklejkami oraz praktyką firmy w zakresie produkcji oraz postępowania z tymi

naklejkami (zeznania - k. 285, 302, 6-10/294-297/). W ocenie Sądu zeznania świadka są spójne, logiczne, a nadto znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Sąd uznał za wiarygodne również zeznania świadka **M. M.**, który potwierdził, że użyzył bezpłatnie swoje konto na portalu A. oskarżonemu. Świadek nie posiadał żadnych informacji dotyczących przedmiotowych naklejek, Nigdy nie widział ich na oczy oraz nie wziął części naklejek, ponieważ nie były mu one do niczego potrzebne (zeznania - k. 311, 172). Zeznania świadka są spójne i logiczne, a nadto korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego.

Na miano wiarygodnych zasługują również zeznania świadka **O. M.** Świadek zeznała, że zakupiła od oskarżonego przedmiotowe naklejki M. na portalu A., a następnie przekazała je swojemu partnerowi. Naklejki te były identyczne jak naklejki wydawane w restauracjach (...)`s (zeznania - k. 118, 315).

W ocenie Sądu na miano wiarygodnej zasługuje także opinia biegłego sądowego z zakresu własności przemysłowej i intelektualnej sporządzona w toku niniejszego postępowania. Opinia ta została w wiarygodny i przejrzysty sposób przedstawiona oraz uzasadniona. Jest ona spójna i logiczna. Zdaniem Sądu, brak jest jakichkolwiek podstaw do podważania ustaleń i wniosków wynikających z tej opinii. Zostały one sporządzone po przeprowadzeniu odpowiednich badań przez biegłego a także przy uwzględnieniu informacji wynikających z dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy. Nie ujawniły się również żadne okoliczności, które podważałyby kompetencje biegłego lub jego bezstronność.

Wątpliwości Sądu nie budziła również wiarygodność pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentów. Treść dokumentów koresponduje z zeznaniami przedstawicielki ustawowej małoletniego pokrzywdzonego, a ich prawdziwość nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania.

W roku postępowania sądowego dołączono do akt niniejszej sprawy akta postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową W. – M. w W. pod sygn. akt (...) (poprzednia sygnatura: (...)) wraz z dowodami zabezpieczonymi w sprawie, tj. przedmiotowymi naklejkami promocyjnymi uprawniającymi do odbioru darmowej kawy w sieci restauracji M..

Analizując tak ustalony stan faktyczny, zgodnie z poczynioną oceną materiału dowodowego, Sąd zważył co następuje:

D. H. został oskarżony o to, że w okresie od 01 listopada 2011 roku do 24 stycznia 2012 roku w nieustalonym miejscu za pośrednictwem konta użytkownika o nicku (...) zarejestrowanego na portalu A. dokonywał obrotu towarami oznaczonymi podrobionym znakiem towarowym „M.” w postaci naklejek promocyjnych upoważniających do bezpłatnego odbioru dowolnej kawy w restauracjach M. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością na terenie całego kraju poprzez oferowanie na aukcjach internetowych A. sprzedaży wskazanych naklejek, czym działano na szkodę M. (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, tj. o czyn z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku – Prawo własności przemysłowej (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r., poz. 776 ze zm.).

Zgodnie z treścią art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej kto, w celu wprowadzenia do obrotu, oznacza towary podrobionym znakiem towarowym, zarejestrowanym znakiem towarowym, którego nie ma prawa używać lub dokonuje obrotu towarami oznaczonymi takimi znakami, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Penalizowane na gruncie art. 305 ust. 1 zachowanie sprawcy może przybrać dwie, wyliczone enumeratywnie w tym przepisie formy. Chodzi mianowicie o: 1) oznaczanie towarów podrobionym znakiem towarowym bądź zarejestrowanym znakiem towarowym, którego sprawca nie ma prawa używać, w celu wprowadzenia tak

oznaczonego towaru do obrotu; 2) dokonanie obrotu towarami oznaczonymi podrobionym znakiem towarowym bądź zarejestrowanym znakiem towarowym, w sytuacji gdy osoba go dokonująca nie ma prawa go używać (J. Raglewski, Prawo własności przemysłowej. Komentarz do przepisów karnych, Lex/el 2016, pkt 24). W razie dokonania obrotu towarami oznaczonymi podrobionym znakiem towarowym bądź zarejestrowanym znakiem towarowym, którego sprawca nie ma prawa używać, konieczne jest objęcie przez sprawcę świadomością powyższych okoliczności, działając w zamiarze bezpośrednim bądź wynikowym.

Odnosząc powyższe uwagi do okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy, że przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że promocyjne naklejki uprawniające do odbioru kawy w lokalach sieci M. były oznaczone podrobionym znakiem towarowym. Jak bowiem wynika z opinii biegłego z zakresu własności przemysłowej i intelektualnej naklejki promocyjne wskazane w zarzucie w akcie oskarżenia, a zabezpieczone jako dowód w sprawie PR 6 Ds. 833/14/II nosiły cechy podrobionego znaku towarowego. Biegły z zakresu własności przemysłowej i intelektualnej wskazał, że w wyniku porównania oznaczeń użytych na zabezpieczonych naklejkach z zarejestrowanymi znakami należało stwierdzić, iż na naklejkach zostały użyte oznaczenia słowne i graficzne identyczne (tożsame) jak znaki towarowe zarejestrowane – znak towarowy słowno-graficzny (...) i znak towarowy słowny M. nr (...). W sprawie doszło do trwałego nałożenia cudzych oryginalnych znaków na towar, w efekcie czego powstał stan integralny. Doszło zatem do porobienia ww. znaków w rozumieniu przepisu art. 120 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 roku – Prawo własności przemysłowej. Na przedmiotowych naklejkach zostały użyte bez zgody firmy uprawnionej do znaków towarowych identycznych, jak zarejestrowane i prawnie chronione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znaki towarowe: znak towarowy słowno-graficzny (...) i znak towarowy słowny (...)`S nr (...). Naklejki nie pochodziły od firmy uprawnionej do znaków, tj. M. (...).

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala także przyjąć, że oskarżony D. H. dokonywał obrotu towarami oznaczonymi podrobionym znakiem towarowym „M.” w postaci naklejek promocyjnych upoważniających do bezpłatnego odbioru dowolnej kawy w restauracjach (...)’s Polska. W tym celu wykorzystywał konto na portalu aukcyjnym A. należące do M. M.. Oskarżony oferował na aukcjach internetowych sprzedaż wskazanych naklejek. Tego rodzaju zachowanie stanowi obrót w rozumieniu art. 305 ust. 1 ww. ustawy. Podkreślić należy, że oskarżony D. H. nie kwestionował faktu, że wystawiał na aukcjach internetowych przedmiotowych naklej promocyjnych.

Okoliczności niniejszej sprawy nie pozwalają jednak uznać, iż w oskarżony D. H. działał umyślnie, tj. w zamiarze bezpośrednim lub wynikowym. Oskarżony wyjaśnił, że przedmiotowe naklejki zakupił w pobliżu restauracji M. w Z. od osoby podającej się za pracownika tej restauracji. Ponadto oskarżony wyjaśnił, że następnie sam skorzystał z tych naklejek. Nikt nigdy nie kwestionował ich pochodzenia. Ponadto ich zewnętrzny wygląd także nie wzbudził jego wątpliwości. Należy zauważyć, że nie były to spostrzeżenia wyłącznie oskarżonego. Jak bowiem wynika z przeprowadzonego postępowania dowodowego także świadek O. M. zeznała, że naklejki które zakupiła od oskarżonego wyglądały identycznie, jak naklejki z sieci M.. Nie była ona w stanie odróżnić naklejek oryginalnych od naklejek podrobionych mimo że miała styczność z naklejkami oryginalnymi kupując kawę w restauracjach sieci M.. Jak wynika z opinii biegłego z zakresu własności przemysłowej i intelektualnej zwykły uczestników obrotu gospodarczego mógł przypuszczać, że naklejki pochodzą od podmiotu powiązanego gospodarczo z firmą M.. Tym samym brak jest podstaw, aby przyjąć, że oskarżony jako zwykły uczestników obrotu gospodarczego wiedział, że naklejki które wystawia na aukcjach internetowych są oznaczone podrobionymi znakami towarowymi. Brak jest także podstaw, aby przyjąć, iż oskarżony przewidywał taką możliwość i jednocześnie godził się na to.

Mając powyższe na uwadze, Sąd doszedł do przekonania, że czyn zarzucany oskarżonemu nie zawiera znamion czynu zabronionego. W konsekwencji zgodnie z art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. należało uniewinnić oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie II wyroku na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. obciążając nimi Skarb Państwa.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć Prokuraturze Rejonowej W. – M.
w W..